

Conjugaison du verbe "donner"

לְתַת - נ.ת.נ - פָעֵל / בּוֹדֶדֶת

Au futur le **נ** de la racine a disparu

impératif	futur	passé	présent	pronoms
	אתן	נִתְתִּי	נוֹתֵן	אָנָּי
			נוֹתָנֶת	
תִן	תִּתְנָה	נִתְתָּה	נוֹתֵן	אַתָּה
תְּבִנֵּי	תִּתְבִּנֵּי	נִתְבִּנֵּת	נוֹתֵנת	אַתָּה
	יתִן	נִתְנָה	נוֹתֵן	הָוָא
	תִּתְנָה	נִתְנָה	נוֹתֵנת	הִיא
	נִתְנָה	נִתְנָה	נוֹתֵנים	אֶنְחָנוּ
			נוֹתָנֶת	
תְּבִנֵּו	תִּתְבִּנֵּו	נִתְבִּנֵּם	נוֹתֵנים	אַפָּם
תְּבִנֵּו	תִּתְבִּנֵּו	נִתְבִּנֵּת	נוֹתָנות	אַתָּה
	יתִנֵּו	נִתְנָה	נוֹתֵנים	הָם
	יתִתְנָה	נִתְנָה	נוֹתָנות	הֵן

שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶה הָתָן טָל וּמְטָר עַל פְּנֵי הָאָדָمָה
 Eternel (qui écoute les prières) Donnes la rosée et la pluie sur la Terre. (livre de prière)